
MINNEORD

LEGELIVET

EWA NESS

ÅSE SKÅR

SVERRE SAND

JENS PETTER BERG

GEIR BØHLER

Berit hadde ikke en sykedag før hun fikk påvist uhelbredelig kreft sommeren 2014. Da hun fikk vite at hun hadde begrenset tid igjen å leve, uttrykte hun et ønske om å treffe gamle medstudenter. Vi arrangerte et kulltreff. Vi visste alle at hun skulle dø, og hun bar dette på en måte som vakte vår beundring. Vi gjorde det hun ønsket at vi skulle gjøre: være oss selv, dele opplevelser og le sammen. Vi opprettet en Facebook-side for henne der vi publiserte oppslag om kullinger fra mediene og gamle bilder fra studietiden, noe hun satte stor pris på. Berit fulgte medstudenter med en interesse og omtanke som om det var familie, og når vi traff hverandre, delte hun historier om kullinger.

Med sin varme, direkte og inkluderende væremåte var Berit en person man fikk godhet for. I kullboken står det: «Usminket vakker men altfor beskjeden, omtenkksom og snill – til hun vandrer heden.» Kollegene ved øre-nese-hals-avdelingen på Rikshospitalet beskrev henne som «avdelingens mor».

Hun hadde et godt og nært forhold til sine fire barn. Selv om hun hadde både travle og krevende arbeidsdager, stilte hun opp. Hun var ikke den som snek seg unna kakebaking, dugnader eller 17. mai-komiteer. Som nabo til skolen var det nok ofte folksomt hjemme hos henne etter skoletid. Mange russeører er blitt reddet av Berit og Olav-Øisteins ørepropper og formaninger, små og store skader er blitt lappet sammen og sult og tørst stilt. Det var alltid hyggelig å treffe Berit på foreldremøter, pianoavslutninger og 17. mai.

Med sin praktiske, nøkterne og tørrvittige holdning til det aller meste ble selv de alvorligste problemer små for Berit, på typisk nordnorsk vis. Selv da hun begynte å bli preget av sykdommen, var hun travelt opptatt og engasjert i huset hun hadde kjøpt i hjembygda Stokmarknes og som hun holdt på å pusse opp, godt hjulpet av barna. Vi tror de vil klare seg godt også uten henne, fordi de har hennes verdier med seg. Berit vil leve videre i våre minner.

På vegne av kull 1986

Publisert: 7. juni 2016. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.16.0393
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 2. juli 2026.